

Begrundelse

Fra flere sider har der været kritik af, at en af konsekvenserne ved indførelsen af den nye servicelov i stedet for bistandsloven er, at man mister medicintilskuddet, hvis man bruger under 3.000 kr. på medicin årligt.

Spørgeren er enig i kritikken. Medicintilskuddets bortfald vil ramme syge og økonomisk svage grupper. Spørgeren mener ikke, dette kan være meningen. Derfor opfordres ministeren til at tage initiativ til tilskuddets opretholdelse. I modsat fald vil Dansk Folkeparti stille forslag herom.

Svar (26/6 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Lovændringen på dette område, servicelovens § 28 om dækning af merudgifter ved forsørgelsen i hjemmet af et handicappet barn, der træder i kraft 1. juli 1998, indfører en absolut bagatelgrænse for merudgiftsydelsen på 3000 kr. årligt.

En del familier, der har modtaget et relativt lille støttebeløb, fordi de har børn, der lider af blandt andet astma, allergier, eksem med flere, vil herefter ikke være berettigede til at få dækket udgifterne. Familier, der har merudgifter udover 3000 kr. får dækket alle merudgifter. Bevillingen er skattefri og tildeles uafhængigt af indkomstens størrelse.

Familier, der ikke har midler til at afholde udgiften kan få støtte efter § 82 i Lov om aktiv socialpolitik, jf. nedenfor. Der er derfor ikke fare for, at nogle børn ikke får medicin, fordi forsørgeren ikke kan betale.

Nugældende regel.

Bistandslovens § 48, stk. 1, fastsætter ret til dækning af merudgifter ved forsørgelsen i hjemmet af et barn under 18 år med et fysisk eller psykisk handicap, ved samlede årlige merudgifter på mere end 2400 kr., § 48, stk.2 opregner tre undtagelser fra beløbsbegrænsningen:

1. Børn med vidtgående handicap
2. Børn med kronisk lidelse
3. Alle børn med handicap, hvis forsørgeren ikke selv har midler til at afholde udgiften.

Ændringerne ved vedtagelsen af Serviceloven er: § 28 i serviceloven giver ret til dækning af merudgifter ved forsørgelsen i hjemmet af et barn

under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. § 28 stk.2 sætter en fast minimumsgrænse på 3000 kr. i årlige merudgifter, før man kan få dækning efter bestemmelsen. Der er ikke undtagelser herfra.

Hvis familien/forsørgeren ikke har midler til at dække udgiften, kan der ydes hjælp efter § 82 i Aktivloven. § 82 afløser § 46 i bistandsloven for så vidt angår disse udgifter, og der er ikke krav om, at familien/forsørgeren skal være arbejdsløs eller have været ude for en uforudset begivenhed.

Der har været enighed imellem de relevante parter: De kommunale parter, DSI, og en række andre frivillige og faglige organisationer, om at denne ændring var rimelig i forhold til den administrative lettelse og besparelse, der herved kunne indvindes.

Ændringen er foreslået første gang i rapport 2 fra Handicapudvalget, (Udvalget vedrørende hjælpemidler og andre handicapkompenserende ydelser). Pressemeddelelse af 18. september 1996 vedlagt, hvoraf sammensætningen af udvalget fremgår. (Ikke optrykt her).

Herefter er den medtaget i lovforslag og betænkninger over lovforslag, og har således været sendt ud til høring til alle relevante parter.

Begrundelsen er den administrative lettelse i forhold til det relativt beskedne beløb, til familier, der formodes ikke at have indgribende ændringer og belastninger i deres hverdagsituation og en mindre besparelse i direkte udgifter.

Ifølge kvalificeret skøn ud fra stikprøveundersøgelser vil bagatelgrænsen betyde, at 3,5 % af de samlede udgifter til forældre der passer handicappede børn i hjemmet, vil bortfalde, mens ca 42 % af den modtagende personkreds vil få afslag. Der er altså tale om en uforholdsmæssig stor administrativ byrde på relativt små beløb.

Ad spm. nr. S 524

Fra kulturministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jens Rohde stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2.